

ПРЕС КЛИПИНГ

19.октобар 2011.

НАСЛОВИ

- Ко је недостајао Чеди на састанку с Орбовићем; (стр.2)
- О политичком ангажману СССС 28.10.; (стр.3)
- Орбовић: Синдикат мора у политику; (стр.4)
- ЛДП предложио партнерство СССС; (стр.5)
- Бајатовић: У Србијагасу има превише људи али нећемо да их отпуштамо; (стр.7)
- Новца за пензије има само за још пола године!; (стр.8)
- Београд: Путари испред Владе Србије; (стр.9)
- Прво порези, па радници; (стр.11)
- Банке рампа за избегавање доприноса; (стр.12)
- Србија улази у црвено; (стр.13)
- Шта хоће синдикати; (стр.16)
- У четвртак протест синдиката запослених у здравству; (стр.17)

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ko_je_nedostajao_cedi_na_sastanku_s_orbovicem.4.html?news_id=226193

Самостални синдикат угостио председника ЛДП-а

Ко је недостајао Чеди на састанку с Орбовићем

Аутор: Љ. Буквић

Београд - Нисмо овде дошли по гласове синдиката, већ по нешто што је нама много важније, а то је могућност договора и успостављања реда у разореној држави у којој ниједан од система не функционише. Од синдиката очекујем ону врсту подршке без које не можемо променити наше друштво. То није подршка ЛДП-у, јер то би било јефтино, већ подршка идеји модернизације земље - рекао је јуче председник ЛДП-а Чедомир Јовановић, после једноипочасовног састанка са представницима Самосталног синдиката. Он је истакао да грађани Србије живе на рушевинама једног друштва које је пристало на погрешну политику, и да би нова политика зато била предуслов успостављања разумне привреде која би могла да задовољи потребе синдиката.

- Јасан је троугао у ком ништа не функционише, то је потпуно контроверзни однос између државе, синдиката и послодаваца, где су сви жртве неодговорне државе. Драго ми је што синдикати разумеју значај приватизације, успостављања ефикасне правне државе и мислим да смо овим састанком разбили стереотипе и предрасуде, ако су и постојале - нагласио је Јовановић. Састанак је други у низу који је СССС организовао у циљу разговора са политичким партијама и евентуалне будуће сарадње. Иако о детаљима састанка није било речи, а новинари нису били у сали у којој је Јовановић након разговора дуго одговарао на питања синдикалаца, стиче се утисак да је Јовановић оставио много јачи утисак него претходни гост СССС Томислав Николић.

Јовановић је синдикалцима рекао да не обећава ништа, ни нова радна места, ни милијарде инвестиција, и да је једино што је предложио синдикату партнерство.

- Планови су јасни, тражимо партнерство са онима са којима смо разговарали у име велике идеје. А када формулишемо стратегију развоја Србије и када као грађани будемо могли да одговоримо шта је циљ нашег живота, онда ћемо моћи да поставимо питање да ли се до тог циља стиже Николићевим каналом до Солуна, Тадићевим таљигањем по старом или нашим инсистирањем на радикалним реформама - нагласио је Јовановић. Он је истакао да у Србији постоји „празан простор“ који је прилика за нашу привреду, али да пре тога треба пронаћи узроке томе и суочити се са њима. Зато су му, нагласио је Јовановић, на овом састанку једино недостајали Тадић, Николић, Дачић али и сви који се појављују у нашем политичком животу са својим економским теоријама.

Председник Самосталног синдиката Љубисав Орбовић рекао је да је састанак био врло интересантан, да постоје разлике, али и спремност да се оне превазиђу.

- Ово није био састанак типа ми нудимо вама, ви нама, већ састанак на коме се гледало како да се изађе из учмалости, разговарали смо да видимо шта они мисле, шта је прихватљиво за синдикат и за грађане Србије. Не нудимо гласове, тражимо идеју, визију каква Србија треба да буде - истакао је Орбовић и поновио да Самостални синдикат још увек није донео коначну одлуку о свом политичком ангажману и да ће више о томе моћи да каже тек после седнице Већа 28. октобра.

Неко мора да одговара

На питање да прокоментарише писање медија о томе да ће Агенција за борбу против корупције поднети пред Тужилаштвом кривичну пријаву против њега јер није пријавио сву имовину коју има, председник ЛДП-а Чедомир Јовановић је рекао да ће о томе да ли за то има основа одлучивати Тужилаштво. „Агенција је већ једном грубо прекршила закон не разликујући управљачко од власничког права и то је прошло без икакве одговорности. Мислим да сада неко мора да одговора. Ако је то тачно, онда ја треба да преузmem политичку одговорност и да престанем да се бавим политиком, али ако није, онда ће неко морати да одговара“, рекао је Јовановић. Он је нагласио да му је као сувласнику фирме јуче ујутру стигла потврда из ПУ о плаћеним порезима, чиме је он платио своју обавезу према држави. „Држава је дужна да се према мени односи према правилима“, истакао је Јовановић.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2011&mm=10&dd=18&nav_id=550499

О политичком ангажману СССС 28.10.

Извор: Бета

Београд -- Председник СССС Љубисав Орбовић најавио је да ће се на седници Већа 28. октобра разматрати најављени политички ангажман синдиката.

"Веће је наш највиши орган, који доноси одређене одлуке, а након тога ћемо имати изјашњавање", казао је Орбовић новинарима у Београду.

Он је истакао да ће након 28. октобра моћи јасно да се разговара о начину и профилисању политичког деловања Синдиката.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=10&dd=18&nav_id=550562

Орбовић: Синдикат мора у политику

Извор: Бета, Танјуг

Београд -- Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић каже да ће се на седници Већа, 28. октобра, разматрати најављени политички ангажман синдиката.

"Веће је наш највиши орган који доноси одређене одлуке, а након тога ћемо имати изјашњавање", казао је Орбовић.

Он је истакао да ће након 28. октобра моћи да се јасно разговара о начину и профилисању политичког деловања Синдиката.

СССС је прошле недеље саопштио да протести не дају резултате и да због тога **"синдикати морају да се умешају у наредне изборе"** и политички ангажују.

"Политичким ангажовањем и учешћем у власти, и са релативно смањеном енергијом, синдикати могу постићи много више када се доносе нове законске регулативе", наведено је у саопштењу Информативне службе синдиката.

Према њиховим наводима, упркос великом ангажовању, **синдикати у Србији немају довољну снагу и не успевају да остваре утицај на процесе доношења одлука у земљи и тако спрече ерозију животног стандарда радника.**

Зато је, како се наводи у саопштењу, СССС, уместо да буде пасивни посматрач у **"бруталној приватизацији и немоћи државе да изведе земљу из кризе"**, изразио спремност да се активно укључи у решавање проблема.

"Уосталом, политички су се активирали и пензионери, а и послодавци најављују активнији улазак у политику", подсетили су из те синдикалне организације, напомињући да идеја о политичком ангажовању није потекла од руководства, већ од чланства те синдикалне организације.

ЛДП предлаже партнерство синдикалцима

Председници Либерално демократске партије (ЛДП) и Савеза самосталних синдиката Србије Чедомир Јовановић и Љубомир Орбовић састали су се у Београду, а како су рекли после састанка, **тема разговора није било прикупљање гласова и политичких поена, већ како да се у Србији боље живи и смањи незапосленост.**

"**Нисмо дошли по гласове синдиката.** Дошли смо по нешто што је за нас много битније, а то је могућност успостављања реда у Србији", казао је лидер ЛДП-а Чедомир Јовановић.

Он је истакао важност тога да се у Србији смањи незапосленост, као и да се успостави ред у, како је навео, контроверзним односима између послодаваца, запослених и државе. "**И послодавци и запослени су жртве неодговорне и прескупе државе**", казао је Јовановић.

Председник ЛДП-а је синдикатима предложио и неку врсту партнерства.

"Предлажем партнерство, али с јасним планом. **Не обећавамо нова радна места, не обећавамо милијарде инвестиција.** У овом тренутку смо дошли да се договоримо око политике која ће спречити даљи развој незапослености", казао је Јовановић.

Он је додао да се такав договор може постићи кроз разговоре репрезентативних синдиката, репрезентативних послодаваца и државе.

"Оно што сам спреман да гарантујем јесте да подршка тој идеји неће остати мртво слово на папиру, што је по правилу свака економска идеја која је представљена синдикатима и за коју је тражена подршка у Србији", навео је Јовановић.

Не тргујемо гласовима

"Ми њима не нудимо гласове, нити говоримо о свом чланству, него просто трагамо за идејом и визијом каква Србија треба да буде и на добром смо путу", казао је Орбовић и додао да "ово није био тај облик састанка на којима ми нудимо вама, а ви нудите нама. Ово је било упознавање, хтели смо да међусобно саслушамо идеје и видимо шта је од свега тога прихватљиво грађанима Србије".

<http://www.blic.rs/Vesti/Politika/284013/LDP-predlozio-partnerstvo-SSSS>

ЛДП предложио партнерство СССС

Бета

Београд - Председници Либерално демократске партије (ЛДП) и Савеза самосталних синдиката Србије Чедомир Јовановић и Љубомир Орбовић састали су се данас у Београду, а како су рекли после састанка, тема разговора није било прикупљање гласова и политичких поена, већ како да се у Србији боље живи и смањи незапосленост.

- Нисмо дошли по гласове синдиката. Дошли смо по нешто што је за нас много битније, а то је могућност успостављања реда у Србији - казао је лидер ЛДП-а Чедомир Јовановић по завршетку састанка.

Он је истакао важност тога да се у Србији смањи незапосленост, као и да се успостави ред у, како је навео, контроверзним односима између послодаваца, запослених и државе.

- И послодавци и запослени су жртве неодговорне и прескупе државе - казао је Јовановић.

Председник ЛДП-а је синдикатима предложио и неку врсту партнерства.

- Предлажем партнерство, али с јасним планом. Не обећавамо нова радна места, не обећавамо милијарде инвестиција. У овом тренутку смо дошли да се договоримо око политике која ће спречити даљи развој незапослености - казао је Јовановић.

Он је додао да се такав договор може постићи кроз разговоре репрезентативних синдиката, репрезентативних послодаваца и државе.

- Оно што сам спреман да гарантујем јесте да подршка тој идеји неће остати мртво слово на папиру, што је по правилу свака економска идеја која је представљена синдикатима и за коју је тражена подршка у Србији - навео је Јовановић.

Он је изразио жаљење због тога што састанку с представницима синдиката нису присуствовали и остали политички актери попут председника Србије Бориса Тадића и лидера Српске напредне странке Томислава Николића.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић истакао је да није реч о састанку на којем се разговарало о међусобним понудама.

- Ми њима не нудимо гласове, нити говоримо о свом чланству, него просто трагамо за идејом и визијом каква Србија треба да буде и на добром смо путу - казао је Орбовић, оценивши да су такви састанци били потребни много раније.

- Ово није био тај облик састанка на којима ми нудимо вама, а ви нудите нама. Ово је било упознавање, хтели смо да међусобно саслушамо идеје и видимо шта је од свега тога прихватљиво грађанима Србије - казао је Орбовић.

Он је састанак оценио као веома интересантан, јер су установљене многе разлике, али и спремност да се о разликама разговара и да се оне превазиђу.

- Слажемо се у једном, а то је да Србија треба да буде правна држава, што за наше чланство значи поштовање колективних уговора, редовна исплата зарада и доприноса - казао је Орбовић.

Он је подсетио да је данашњи састанак с руководством ЛДП-а само један у низу састанака који ће Савез самосталних синдиката имати са релевантним политичким представницима и стручњајцима.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/284082/Bajatovic-U-Srbijagasu-ima-previseljudiali-necemo-da-ih-otpustamo>

Интервју са генералним директором

Бајатовић: У Србијагасу има превише људи али нећемо да их отпуштамо

БОЈАНА СТАМЕНКОВИЋ

У „Србијагасу” има вишка запослених, али их нећемо отпуштати јер сада проширујемо делатност и распоредићемо их на друга радна места, каже за „Блиц” Душан Бајатовић, генерални директор „Србијагаса”, и објашњава да њиховим отпуштањем не би могле да се остваре уштеде довољне да гас не поскупи.

Повећао број запослених за само 12 људи: Душан Бајатовић

Уместо тога, Влада Србије одобрила је ново поскупљење, а Бајатовић истиче да је повећање цена дефинитивно и да би гас могао још да поскупи, али сматра да Влада неће дозволити ново подизање цене до краја грејне сезоне.

О ангажману 28. октобра

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић најавио је данас да ће се на седници Већа, 28. октобра, разматрати најављени политички ангажман синдиката.

"Веће је наш највиши орган који доноси одређене одлуке, а након тога ћемо имати изјашњавање", казао је Орбовић новинарима у Београду.

Он је истакао да ће након 28. октобра моћи да се јасно разговара о начину и профилисању политичког деловања Синдиката.

Недавно је премијер Мирко Цветковић, док се још вагало да ли да гас покупи, рекао да „Србијагас” мора сам да направи уштеде јер за то постоји простор. Јесте ли урадили нешто по том питању?

- Немамо могућности да уштедимо на друге начине, бар не знатно. Од када сам дошао у предузеће „Србијагас” повећали смо број запослених за свега 12 људи. Да ли можемо да уштедимо и на тај начин на платама запослених? Можемо, то није проблем, али то су мале уштеде. Учешће плата у нашим трошковима је свега око један одсто. Имамо друге проблеме, а то су пре свега нереална цена гаса и потраживања. Само нам топлане дугују 12 милијарди динара. То су наши проблеми. Опширније у штампаном издању...

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:349817-Novca-za-penzije-ima-samo-za-jos-pola-godine>

Новца за пензије има само за још пола године!

Б. СТЈЕЉА

Фонд ПИО у 2010. по једном пензионеру био у минусу 57.879 динара. Дугови по доприносу преко 233 милијарде

НОВАЦ за исплату пензија овим би се темпом могао истрошити за пола године, упозоравају из Радне групе за реформу Пензијског фонда Србије. А, колико је каса плитка, илуструју подацима према којима је Фонд ПИО у 2010. по једном пензионеру био у минусу 57.879 динара!

То значи да су по једном осигуранику наплаћени доприноси у износу од 42.818 динара за годину дана (обрачунато на најнижу основицу) док је по једном пензионеру исплаћено минимално 100.697 динара годишње. Када се узме у обзир да Фонд има скоро два милиона осигураника и 1,6 милиона пензионера, јасно се може закључити колики су губици.

Из тог је разлога Радна група послала Влади РС ”писмо о намерама” у којем најављује кораке којима ће се позабавити у наредном периоду.

- И Европска унија и ММФ траже ”дубљу” реформу, а она није партијско већ прворазредно државно питање. А да пензије не постану социјална категорија, могуће је постићи само ако Фонд добије статус инвестиционог и гаранцијског фонда са јасно дефинисаном имовином - објашњава Славенко Гргуревић, председавајући Радне групе.

Попис имовине којом би Фонд могао самостално да располаже и тако зарађује новац, уместо да то у његово име чини Влада РС, само је један од реформских корака. Радна група предложила је Влади и да се коначно уведе дисциплина у плаћање доприноса, јер су тренутно дугови

пребацили 233 милијарде динара. Међу захтевима је и да се право на новчану накнаду за туђу негу и помоћ, као и за телесно оштећење, пребаци у систем социјалне заштите јер је само у име ових накнада у 2010. Фонд исплатио 15,5 милијарди динара. А као реформски корак предложено је и измештање обавезе финансирања здравствене заштите пензионера са Фонда на буџет Републике.

■ СТАЊЕ У ПЕНЗИЈСКОМ ФОНДУ СРБИЈЕ			
година	Приходи од доприноса (%)	Дотација из буџета (%)	Број запослених на једног пензионера
1995.	85,6	13,91	1,71
1999.	80,6	19	1,54
2000.	78,6	20,9	1,49
2005.	56,7	37,71	1,44
2010.	53,7	45,7	1,24

- Из стопе доприноса ПИО покрива се и здравствено осигурање пензионера од 12,3 одсто на нето исплаћене зараде - објашњавају у Радној групи. - Ови трансфери Републичком заводу за здравствено осигурање су 1995. били 8,3 одсто, а у 2011. су достигли 10,4 одсто, односно чак 48,3 милијарде динара!

НЕЋЕ ДА БУДУ ПРОТОЧНИ БОЈЛЕР

Фонд тренутно делује као проточни бојлер за исплату пензија и не располаже могућношћу да управља својом имовином и средствима, као ни да одлучује о стопи доприноса, ни да контролише наплату - закључак је Управног одбора Фонда ПИО.

- Фонд зато, што пре, мора да постане независна институција као што је случај у развијеним земљама, а то подразумева искључивање сваког политичког утицаја.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:349734-Beograd-Putari-ispred-Vlade-Srbije>

Београд: Путари испред Владе Србије

Танјуг

Радници предузећа Нибенс групе који су се окупили данас испред Владе Србије захтевајући да се реше проблеми тих презадужених фирми, најавили су да ће протест трајати до испуњења захтева

БЕОГРАД - Радници предузећа за путеве Нибенс групе - "Ниш", "Врање", "Крагујевац", "Београд" и "Војводинапут-Бачкапут", који су се окупили данас испред Владе Србије захтевајући да се реше проблеми тих презадужених фирми, најавили су да ће протест трајати до испуњења захтева.

Саобраћај код зграде Владе Србије није блокиран и присутне су бројне полицијске снаге, рекао је за Тањуг председник синдикалне организације ПЗП "Ниш" Мирко Јанковић.

Испред владе је група од око 300 радника, а путари очекују да ће сутра бити у већем броју, рекао је Јанковић.

Истичући да представнике радника још није примио нико из владе, он је додао да су раније данас имали састанак са генералним директором "Путева Србије" Зораном Дробњаком.

"Дробњак је казао да ће пребацити новац на рачуне предузећа Нибенс групе, који је унапред заложен и сада се директно даје банкама, ако од АИК банке, која је највећи финансијски поверилац Нибенса, или неког из врха власти буде добио написмено да ће држава гарантовати банкама да исплату тог новца", рекао је Јанковић.

Председник синдикалне организације ПЗП "Београд" Милан Јовановић казао је данас за Тањуг да Нибенс предузећа неће моћи да чисте путеве током предстојеће зимске сезоне уколико им држава не буде обезбедила средства за рад.

Јовановић је навео да предузећа Нибенс групе зими одржавају око 30 одсто путне мреже у нашој земљи.

Путари Нибенс групе, који су протест почели испред седишта "Путева Србије", траже и да им се одблокирају рачуни, исплате заостале зараде, конвертује потраживање банака у капитал предузећа и обезбеди континуитет рада предузећа.

Путарска предузећа Нибенс групе дугују банакама око 130 милиона евра, а укупно дугују око 170 милиона евра.

Јовановић је рекао да од банака траже да се одрекну превисоких камата и да им обезбеде враћање кредита у наредних 10 година.

"Овај протест за разлику од претходних трајаће све док се не нађе решење за опстанак ових пет предузећа и радних места у њима", саопштио је јуче Синдикат самосталних путара Србије.

"Уколико се ови захтеви не испуне тражимо оставку директора 'Путева Србије' и министра за инфраструктуру и енергетику", наведено је у саопштењу.

Власник Нибенс групе Мило Ђуршковић и седам руководилаца те групације ухапшени су пре пет месеци под сумњом да су од 2007. до 2010. извлачили новац из крушевачке фабрике мазива ФАМ преко других фирми које су у Ђурашковићевом власништву.

Штета нанета ФАМ - у процењена је на више од 32 милиона евра.

Прво порези, па радници

С. БУЛАТОВИЋ

Финансијска дисциплина није заживела у јавном сектору, али послодавцима ускоро строжи услови

СРПСКА привреда сваку недељу дочекује са надом да ће Влада испунити давно дато обећање и ограничити рокове плаћања државних установа и предузећа. Надлежни и овог пута најављују да је ова седмица та у којој ће се кључна Уредба наћи пред члановима Владе. Коалициони партнери, како је потврђено „Новостима“, још усаглашавају колики део проблема држава тренутно може да реши, а све је вероватније да ће се годинама гомиланих дугова за почетак решити само републичке установе. Обавеза да будуће рачуне измирују за највише 60 дана, по свему судећи, још неће важити за јавна предузећа, па је неизвесно колико ће користи од оваквог решења имати приватни сектор у Србији.

Према најавама из Министарства финансија, републичка каса ће убрзо по усвајању Уредбе измирити и старе дугове својих институција. Њихова је процена да је реч о око 4,5 милијарди динара. Шта ће са старим дуговима урадити локалне самоуправе, тешко је предвидети.

- У Србији очигледно нема воље да се реши проблем великвидности, јер да има, то бисмо решили попут Словачке и Хрватске - каже за „Новости“ Никола Павичић, почасни директор „Таркета“. - Увели бисмо строге казне за неодговорне платише, били они државне установе, предузећа, велики ланци или друге приватне фирме. Од кривичне до материјалне одговорности. Доношење Уредбе је да бисмо рекли да смо нешто урадили, а неопходно је променити прописе о финансијском пословању, али и Закон о облигационим односима.

НЕУПЛАЋАНО Према подацима Пореске управе, закључно са крајем јуна ове године, 51.700 послодаваца није обрачунавало и уплаћивало доприносе у складу са законом. Према њиховим подацима, дуговања Фонду ПИО, са каматама, износе више од 233 милијарде динара.

Иако дисциплина плаћања још није заживела у јавном сектору, у привреди се спремају строжа правила. Државни секретар у Министарству финансија Миодраг Ђидић најавио је да ће послодавци од следеће године морати да уплате доприносе за пензионо, здравствено и социјално осигурање пре него што исплате зараде запосленима. То ће се постићи изменама Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Обавезу ће у пракси применити пословне банке, уместо Пореске управе која сада контролише уплату доприноса.

- Државу само „жуља“ буџет, а како ће привреда којој нико не плаћа да пуни тај буџет је не брине - додаје Павичић. - Она више брине о онима који троше паре преко буџета, него о онима који га пуне. То води у слом привреде.

Банке рампа за избегавање доприноса

Дуг за неуплаћене доприносе према Фонду ПИО дуго већи од 233 милијарде динара како се лицитира у јавности

Уместо Пореске управе наплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање убудуће би могле да контролишу пословне банке, и то тако што послодавац не би могао да исплати зараду, а да пре тога не измири обавезу и према држави и својим радницима, потврђено је јуче нашем листу у Пореској управи. Ово решење најсличније је ономе што је радила Служба друштвеног књиговодства, а у Министарству финансија кажу да ће измене битие усвојене паралелно са буџетом за 2012. годину.

На питање зашто Пореска управа од 2004. године, од када јој је у надлежности и контрола наплате доприноса, није могла да спречи масовније избегавање плаћања ових обавеза, у Пореској управи кажу да је, осим малог броја инспектора, проблем и у Закону о приватизацији који прописује забрану издавање налога за контролу наплате доприноса или принудну наплату, за шта је прописана казна од чак 300.000 динара.

То практично значи да уколико би директор Пореске управе хтео да изда овакав налог да послодавац плати доприносе за своје раднике, да би он био кажњен, а не фирма која не плаћа, због чега је поднета иницијатива да се овакав закон измени што би требало да буде решено до краја месеца у пакету с предлогом да се убудуће обелодањују имена највећих дужника.

Као још један од разлога због чега Пореска управа није послодавце могла да држи под контролом наводи се и то што се онима који избегавају плаћање доприноса за своје запослене врло тешко улази у траг, јер имају више исплатних рачуна.

Због неуплаћивања доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за 2010. и прву половину ове године буџет је оштећен за око девет милијарди динара, тачније 8,953 милијарди, а највеће избегавање плаћања је управо по овом основу, док је на другом месту утаја пореза по основу разних злоупотреба службеног положаја, лажно фактурисањем, фантомске фирме и повраћај ПДВ-а, на чему је укупно утајено око 14 милијарди динара.

Незванично се сазнаје, да су дуговања Републичком фонду ПИО, по основу неуплаћивања доприноса, дуго већа од цифре која кружи у јавности те да је уместо 233 милијарде динара достигла 460 милијарди, највише због нагомиланих камата.

Извор из Пореске управе каже да је од званичне 233 милијарде динара дуга реално наплативо тек око 20 одсто, јер је највише дужника међу фирмама код којих је дуг ненаплатив, па се мора чекати или да се фирма приватизују или да изађу из стечаја.

Према подацима порезника закључно с јуном ове године 51.745 послодаваца није уплатило нити обрачунало доприносе за пензијско и инвалидско осигурање својих радника, од чега је 21.838 предузетника и 29.907 правних лица. Због тога је, од почетка године поднето 8.790 захтева за покретање прекршајног поступка код судије за прекршаје.

У исто време пореска полиција је поднела 1.648 кривичних пријава тужилаштву за пореску утају.

Упитан када би извештај о томе колико је послодаваца кажњено по овом основу, у Пореској управи кажу да се извештај очекује до краја овог месеца и када је реч о прекршајним и кривичним пријавама, јер је поступак сада на суду.

Прекршајне пријаве се, каже овај извор, подносе уколико је послодавац премашио утајену цифру од 150.000 динара, односно за тај износ избегао плаћање доприноса, а све преко тог износа се подводи под кривичну пријаву.

Извор из Пореске управе очекује да ће банке, уколико предлог прође да оне убудуће контролишу наплату доприноса, лакше то моћи да раде, од порезника. Контрола ће бити најсвеобухватнија када заживи Централни регистар свих пореских обвезника 2013. године.

Ј. Петровић

Послодавци: Плате ће још више да касне

Плате у приватном сектору у просеку касне 50 дана, а убудуће ће још више, кажу у Унији послодаваца. Положај око 1,2 милиона радника у приватном сектору, чије су плате за трећину мање него у јавном, биће још тежи, јер ће послодавци прво плаћати ПДВ и доприносе, а за плате шта преостане.

– И до сада је била законска обавеза да се прво исплате порези и доприноси, па тек онда плате – каже Драгољуб Рајић и Уније послодаваца – Држава овим потезом уводи ред од краја. Требали су прво да ограниче рокове плаћања и пропишу да се ПДВ плаћа по реализацији како не би предузећа отишла у блокаду као што је то сада случај.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Drzavni-dug-u-mrtvoj-trci-sa-zakonom.sr.html>

Србија улази у црвено

Иако је максимум до ког држава може да се задужује 45 одсто, после само годину дана од усвајања тог фискалног правила јавни дуг достигао 44,4 одсто

Фото Д. Јевремовић/графика Б. Кнежевић

Само годину дана пошто је држава Србија дала часну реч да се неће задуживати преко мере, јавни дуг готово да је достигао законом дозвољену границу. Министарство финансија јуче је саопштило да су на крају септембра државна дуговања износила 14,47 милијарди евра, што је 44,4 одсто бруто домаћег производа, односно свега онога што привреда створи за годину дана. Према Закону о буџетском систему јавни дуг не може да буде већи од 45 одсто БДП-а. Иначе, фискална правила којима се ограничава ниво државне потрошње и дуговања врло често су од надлежних истицана као један од највећих успеха претходног аранжмана са Међународним монетарним фондом.

Пре само месец дана, према подацима Министарства финансија, укупни државни зајам био је на нивоу од 41,7 одсто, односно 13,79 милијарди евра. Овом повећању кумовало је најновије задуживање државе емитовањем обвезница на међународном тржишту од милијарду долара.

Додатно, током последњих преговора са Међународним монетарним фондом у вези са аранжманом из предострожности смањена је и процена економског раста са три на два одсто за ову годину. Самим тим што је процењена вредност БДП-а мања од планиране и удео државног дуга је повећан.

Чини се да се око нивоа државног дуга прерачунао и Фискални савет, јер према њиховој оцени, јавни дуг би на крају године износио око 14,3 милијарди евра, односно око 43,5 одсто БДП-а. Истини за вољу, око њихове рачунице не треба терати мак на конач, јер ниво дуга у процентима зависи и од тога колики ће курс динара бити до краја године, што мало ко може да предвиди. Тако рачуница показује да је, рецимо, минулог месеца курс био 102 динара за еврo, да би ниво јавног дуга прешао законом дозвољену границу.

Од поменуте рачунице много је озбиљнији проблем то што је државни дуг сада у мртвој трци са законом, па према оцени многих економиста постоји ризик да се релативно брзо пређе дозвољени праг задуживања.

Све то, према оцени Николе Фабриса, професора на Економском факултету, показује да ће онај ко после избора буде министар финансија сести у веома врућу столицу. С једне стране, имаће минус у каси од 3,9 одсто, који, уколико економски раст буде мали, неће моћи да покрива по досадашњем рецепту – односно додатним задуживањем.

– То значи да ће будући министар финансија бити принуђен да спроведе озбиљну фискалну консолидацију. Или ће морати нешто да се промени у структури расхода, или прихода. Са расходне стране, то може да значи смањење трошкова за зараде, или преко смањења броја запослених у државној администрацији, или преко промене формуле за повећање плата и пензија. Са приходне стране, тај јаз може да се надомести и повећањем пореза, пре свега мислим на повећање ПДВ-а – објашњавао је Фабрис у каквој ће се позицији наћи будући министар финансија.

Руке креатора фискалне политике додатно ће бити везане чињеницом да ће после усвајања закона о финансирању локалних самоуправа јаз између прихода и расхода до године бити повећан за 40 милијарди динара, на шта су упозоравали и Фискални савет и ММФ.

Према оцени Горана Николића, сарадника Центра за нову политику, постоји неколико ризика који могу да утичу на пробијање законом дозвољеног лимита за задуживање. Први се односи на страх да економски раст ове године због преливања другог таласа кризе може да буде и мањи од два одсто, а други је везан за курс динара. Олакшавајућа околност креаторима економске политике јесте то што ће инфлација ове године бити већа од пројектоване па ће то и погурати раст БДП-а.

– У јануару следеће године учешће јавног дуга у БДП-у биће смањено, јер се очекује економски раст од три одсто – каже Николић и додаје да ће свакако простор за додатна задуживања бити тесан.

Иначе, државни званичници су у последњем месецу неколико пута истакли како је Роберт Мандел, нобеловац и творац евра, похвалио владу због тога што је законом ограничила дуг на тако ниском нивоу. Прећутали су да кажу да је Мандел сугерисао и да треба да оставе резерву од бар пет одсто у случају непредвиђених ситуација, као што су кризе или елементарне непогоде, на пример.

А. Телесковић

Славиша Орловић

Шта хоће синдикати

Нису то више фирме за полутке, зимнице и радничке спортске игре, али су далеко и од респектабилних политичких субјеката

Искуство ПУПС-а навело је синдикате на погрешан закључак. Синдикати се питају да ли је боље бити и мањи политички партнер у влади него велики социјални партнер у економско-социјалном савету, као и да ли је ПУПС са својих пет посланика и једним чланом владе више урадио за пензионере него синдикат за запослене, независно од броја чланова. ПУПС је можда једина социјално утемељена странка, али то ипак није синдикат него странка.

Овде се намеће више питања која се тичу улоге синдиката и њиховог односа са странкама. Плурализација друштва и приватизација предузећа битно су утицали на промену улоге синдиката. У Србији је држава још увек доминантни послодавац и зато треба разумети окренутост синдиката ка држави. То не може бити изговор што у приватне фирме скоро да нису ни привирили. Борба са владом и послодавцима није нимало лака. Социјални дијалог није дао очекиване резултате, али ни протести нису увек делотворни. Не треба ни помињати сечење прстију, лежање на шинама и друге излете. Синдикати још увек нису пронашли и обликовали свој концепт и стратегију деловања у новим околностима.

Постоји опасност да држава у условима кризе прибегне стратегији спасавања представника крупног капитала, као што је до сада спасавала губиташе куповинама социјалног мира. Владина политика је разапета између лобирања „клуба привредника”, притисака синдиката и захтева ММФ-а. Криза је плодно тло за јачање популизма. Социјална демагогија се може подметнути синдикатима од стране десничарских организација и група са политичким циљем, а под изговором решавања социјалних проблема.

Синдикални плурализам је довео до фрагментације, при чему међу синдикатима готово да нема заједничког именитеља нити синергетског дејства. Идеја да синдикати изађу на изборе носи бројне ризике и проблеме. Да ли синдикати хоће власт, предизборни савез, партнера за остваривање интереса запослених или политички утицај? У претходном периоду упадали су у замку да у време изборних кампања дају подршку, чак и супротно оријентисаним странкама али услуге нису узвраћене. Синдикати су изневерени, радници још више.

Поставља се питање да ли десничарске партије могу да испуне левичарске захтеве. Ако могу, онда те партије нису десница него левица. Осим тога, у јавним предузећима, ионако, партије кроје капу. То може више спречити него што ће омогућити синдикатима да се мешају у фирме које држе њихови потенцијални „партнери”. Тешко је од странака добити чврсте гаранције јер оне слабо поштују и коалиционе споразуме, као и „уговор са народом”.

Са друге стране, синдикални чланови нису сигурни гласови на изборима, јер је чланство у синдикатима само један од идентитета који може утицати на изборну одлуку бирача. Није нужно да су социјалдемократске партије ближе синдикатима иако би то било логичније. Србија

има велики број тзв. социјал-демократских странака у наслову. У њиховом деловању само неке показују тенденцију да се социјалдемократизују, било због бирача било због чланства у Социјалистичкој интернационали и Партији европских социјалиста, које их терају да се програмски прилагођавају.

Ако синдикати од партија-партнера траже одређени број мандата на посланичким листама, то значи да су посланици одређене партије, али не више и „синдикалци”. Ако синдикати непосредно уђу у изборну арену, они више нису синдикати. То се десило двома невладиним организацијама у Србији (Г 17 плус и Отпор) и једној у Црној Гори (Покрет за промјене). У предизборној атмосфери опозиционим странкама и синдикатима могу одговарати штрајкови и протести, али након избора синдикални интереси се лакше и готово једино могу остварити уз помоћ странака на власти. На крају, шта у ствари хоће синдикати? Да оснују странку и изађу на изборе, да подрже неку партију, да имају посланике или министре, да остану адвокати радника или да се упусте у авантуру борбе за власт.

Не може се седети на две столице – бити представник запослених и бити партијски слуга. Ако партије искористе синдикате, за то нису криве само партије. У Србији би сваки синдикални лидер хтео да буде Лех Валенса. Пре него што одговоре на ова сложенија питања, синдикати и њихови лидери могли би да одговоре на она једноставнија, као што је – колико је коштало реновирање синдикалних просторија и од којих пара. Ако тражите јавност од других, покажите то личним примером. Синдикати нису више фирме за полутке, зимнице и радничке спортске игре, али су далеко од респектабилних политичких субјеката.

У том међупростору и партије и синдикати ће у предизборној атмосфери настојати да себе представе као душебрижнике запослених. Нажалост, запослених је све мање. Још већа трагедија је што на помолу може бити још једна превара. У сваком случају, евентуалним уласком у изборну арену, синдикати би изгубили и ово мало социјалног и друштвеног кредибилитета.

Славиша Орловић

ЕКОНОМИСТ

<http://www.emportal.rs/vesti/srbija/166476.html>

У четвртак протест синдиката запослених у здравству

Извор: Бета, Емг.рс

Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити Србије одржаће испред зграде Владе Србије у четвртак, 20. октобра, протест упозорења, најавили су данас из тог синдиката.

Како је најављено, представници синдиката уручиће у четвртак у Београду захтеве Влади Србије.

Захтеви Синдиката запослених у здравству и социјалној заштити, како су раније саопштили, јесу повлачење Закона о изменама и допунама Закона о платама у државним органима и јавним службама из скупштинске процедуре.

Такође, синдикат тражи заштиту права запослених, доследну примену потписаних колективних уговора, као и потписивање Посебног колективног уговора за социјалну заштиту у Србији.

Међу захтевима синдиката је и поштовање социјално-економског споразума и изјашњавање савета Србије о свим законима и другим прописима који утичу на материјални и социјални положај запослених.

Јавна седница, односно протест упозерења, како је најављено, почеће у четвртак 20. октобра у 11.55 испред зграде Владе Србије у Немањиној улици.